

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน
ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี
Impact Factors on Community Tourism Success
of Samchuk 100 Years Market in Suphanburi Province

ศศิพิมพ์มาศ หงษ์สมบัติ^{1*} พิทยา บุญคงเสน²
Sasipimmas Hongsombat^{1*} Pittaya Boonkongsan²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลกระทบของนโยบายของรัฐ, ผู้นำที่เข้มแข็ง, การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน, เอกลักษณะทางวัฒนธรรม, ความเข้มแข็งในชุมชน และแนวทางการดำเนินธุรกิจของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งวิธีเชิงปริมาณ และวิธีเชิงคุณภาพ ที่เป็นแบบ Concurrent Using Multilevel Sample กลุ่มตัวอย่างแบ่ง ได้แก่ กลุ่มของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 389 คน และกลุ่มของผู้นำและนักวิชาการ จำนวน 5 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า นโยบายของรัฐเชิงรุก ส่งผลกระทบเชิงลบกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ผู้นำที่เข้มแข็ง ไม่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ส่งผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมส่งผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน อย่างไรก็ตาม ความเป็นตัวแปรแทรก คือ ความเข้มแข็งในชุมชน เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบเชิงบวกระหว่างนโยบายของรัฐเชิงรุก และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ความเข้มแข็งในชุมชน เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบเชิงลบระหว่างผู้นำที่เข้มแข็ง และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ความเข้มแข็งในชุมชน ไม่เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน และความเข้มแข็งในชุมชน ไม่เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน

คำสำคัญ : นโยบายของรัฐเชิงรุก, ผู้นำที่เข้มแข็ง, การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน, เอกลักษณะทางวัฒนธรรม, ความเข้มแข็งในชุมชน, ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน

^{1*}ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

Assistant Professor, Faculty Liberal Arts Institute of Physical Education Suphanburi campus

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

Assistant Professor, Faculty Sports and Health Sciences of Physical Education Suphanburi campus

Abstract

This study aims to investigating the influences of proactive governance polices, aggression leadership, community participation, culture unique, community concentration and guidelines for tourism business management of Samchuk 100 Years Market in Suphanburi province lead to community tourism success. Here, mixed methods analysis both quantitative method and qualitative method is concurrent using multilevel sample. The samples consisted of 389 people in area of Samchuk 100 Years Market in Suphanburi province and 5 of the leaders and academics. Statistics of data was made by used in quantitative data analysis include multiple correlation analysis and multiple regression analysis. Moreover, quantitative data analysis is descriptive analysis.

The results show that proactive governance polices has a significant negative impact on community tourism success. Aggression leadership has a no significant influence on community tourism success. Moreover, community participation has a positive impact on community tourism success. Furthermore, culture unique has a positive impact on community tourism success. However, community concentration have a positive moderating effect on the proactive governance polices and community tourism success. Although, community concentration have a negative moderating effects on the aggression leadership and community tourism success. In addition, community concentrations have a no moderating effect on the community participation and community tourism success. Beyond, culture unique have a no moderating effect on the community participation and community tourism success.

Keywords: Proactive Governance Polices, Aggression Leadership, Community Participation, Culture Unique, Community Concentration, Community Tourism Success

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก สามารถนำรายได้จากประชาชนชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย เป็นจำนวนเพิ่มขึ้น ในแต่ละปี และนอกจากจะสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของประเทศแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น อีกทั้งยังถือเป็นยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะ และขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization: UNWTO) ได้คาดการณ์ไว้ว่า ในปี พ.ศ.2563 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศประมาณจำนวน 1,600 ล้านคน ซึ่งภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม คือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแปซิฟิก และกลุ่มประเทศในตะวันออกเฉียงใต้ (แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559) เป็นจุดหมายการท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีผู้นิยมเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นโอกาสให้การท่องเที่ยว

ของประเทศไทยมีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้น สอดคล้องกับประเทศไทยช่วงทศวรรษที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยเฉลี่ยปีละประมาณ 9 ล้านคน อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยสะสม 5% ต่อปี อัตราการเติบโตเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเป็นอันดับ 7 ของเอเชีย ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยอุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้ได้รับความสนใจและเป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งตลาดโดยอาศัยจุดแข็งของการท่องเที่ยวของไทยโดยเฉพาะการเป็นที่ยอมรับในด้านการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และรสชาติอาหารที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ ปัจจุบันรัฐบาลมุ่งเน้นบทบาทการพัฒนาชุมชน และการที่รัฐบาลออกกฎหมายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นแรงผลักดันให้องค์กรท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ให้กับชุมชนโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นจุดขาย โดยเฉพาะการรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะท้องถิ่น เพื่อให้เรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิตของคนไทยในท้องถิ่น รวมถึงการส่งเสริมให้ชาวต่างชาติได้รู้จักวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของคนไทย ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยด้วย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงมีความตระหนักถึงแนวทางการปฏิบัติงานตามนโยบายการท่องเที่ยว เพื่ออนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ให้บรรลุเป้าหมายมากยิ่งขึ้น อันเป็นการรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมกับการขยายตัวทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต ได้ออกนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชน โดยสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้ 1) มุ่งให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดศักยภาพพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับชุมชน โดยพิจารณาที่ตั้ง กิจกรรมความพร้อมและความต้องการของชุมชน รวมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปการเป็นคณะกรรมการรับผิดชอบและดำเนินการภายใต้การสนับสนุนของรัฐ 2) ส่งเสริมกลุ่มประชาชนเพื่อจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการตั้งเป็นองค์กรอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการในชุมชน 3) ให้ชุมชนต่าง ๆ ในพื้นที่ เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสนับสนุนแผนงาน โครงการและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการขององค์กรประชาชนอื่น ๆ 4) จัดตั้งเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับพื้นที่ ระดับพื้นที่เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายระดับพื้นที่ระดับจังหวัด 5) ให้องค์กรผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวระดับพื้นที่ เช่น กรมป่าไม้ กรมศิลปากร จังหวัด เอกชนและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกลไกที่สำคัญในการถ่ายทอดประสานงานและประสานการปฏิบัติกับผู้เกี่ยวข้องในระดับชุมชน 6) กำหนดช่องทางทางการเงินเพื่อดำเนินการบริหาร การจัดโครงการและกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น จัดหางบประมาณ สหกรณ์ กองทุนหรือเงินกู้ที่มีเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เหมาะสมและแรงจูงใจ เน้นการประสานงานกับแหล่งเงินทุน หรือสถาบันการเงินเอกชนเป็นหลัก 7) แนะนำและวางแผนให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยวประสานงานและดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่น ในการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มากขึ้น 8) จัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจบทบาทของชุมชนในการมีส่วนร่วมกระบวนการท่องเที่ยวรวมทั้งการนำความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น และความรู้เพิ่มเติมอื่น ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม 9) จัดฝึกอบรมการเก็บข้อมูล บริหารข้อมูล และใช้ประโยชน์ในการพัฒนา การวางแผน การจัดโอกาสและกิจกรรมเชิงธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 10) จัดให้มีองค์กร กลไก เครื่องมือและงบประมาณในการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง การขยายตัวทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายทางการท่องเที่ยว ซึ่งมุ่งเน้นให้การท่องเที่ยวในชุมชนเติบโตอย่างต่อเนื่อง และการส่งเสริมให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในธุรกิจท่องเที่ยวและบริหารจัดการท่องเที่ยว และได้รับ

ผลประโยชน์ในอัตราส่วนที่ยุติธรรม หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนและชุมชน ควรมีการวางแผนร่วมกัน ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนาคต เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนด ทิศทางวิธีการและกระบวนการที่เหมาะสมอันนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่แท้จริง จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึง มีความสนใจศึกษา ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ชุมชน เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ซึ่งกำลังได้รับความน่าสนใจ เป็นอย่างมากในปัจจุบัน (ยุวดี นิรัตน์ตระกูล, 2544) และสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เน้นบทบาทการพัฒนาชุมชน และการที่รัฐบาลออกกฎหมายการกระจาย อำนาจสู่ท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นจุดขาย รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการประกอบธุรกิจเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จากการศึกษา ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า แหล่งท่องเที่ยวที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ชุมชน ที่ได้รับความ นิยมของประเทศไทยอีกแห่งหนึ่งก็คือ ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากเป็นตลาดเก่าแก่ได้รับการ ประกาศให้เป็นตลาด 100 ปี ในเชิงอนุรักษ์ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งตลาด สามชุกมีร้านค้าห้องแถวเก่าอายุร่วมร้อยปี และตั้งขึ้นจากการที่ตลาดสามชุกเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ น่าสนใจ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนา ส่งเสริม รวมถึงเป็นการปรับปรุงหรือพัฒนาชุมชนในเชิงนโยบายและปรับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมชุมชนในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของนโยบายของรัฐที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของผู้นำที่เข้มแข็งที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน
3. เพื่อศึกษาผลกระทบของการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน
4. เพื่อศึกษาผลกระทบของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน
5. เพื่อศึกษาความเป็นตัวแปรแทรกความเข้มแข็งในชุมชนที่เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่างนโยบายของรัฐ ผู้นำที่เข้มแข็ง การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน การมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน
6. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินธุรกิจของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษาการเลือกพื้นที่ศึกษา ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง จากแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งเป็นชุมชนที่มีความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรม และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการบริหารจัดการโดยชุมชน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างมาจากระดับที่ต่างกัน (Concurrent Using Multilevel Sample) คือมาจากกลุ่มประชากรที่ต่างกัน เนื่องจากวิธีการศึกษา เป็นแบบผสมผสาน (Mixed Methods)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

2.1 กลุ่มของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 13,972 คน (เทศบาลตำบลสามชุก, 2557) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างพิจารณาตามความสะดวก (Convenience Sampling) และกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Yamane, 1973) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 389 คน

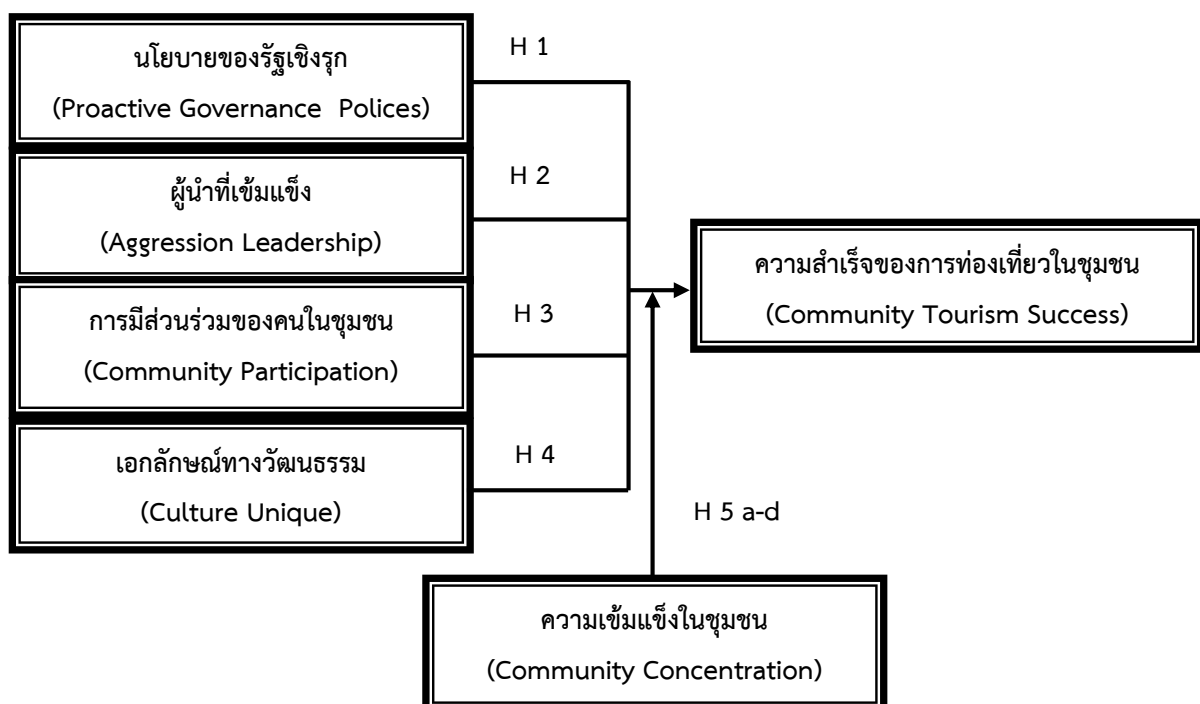
2.2 กลุ่มของผู้นำและนักวิชาการ จำนวน 5 ราย ได้แก่ 1) ผู้นำชุมชน 2) ภาครัฐกิจ (สมาคมการท่องเที่ยว) 3) นายกเทศมนตรีอำเภอสามชุก 4) ตัวแทนของรัฐบาล (ผู้อำนวยการท่องเที่ยว) และ 5) นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรอิสระ คือ นโยบายของรัฐเชิงรุก ผู้นำที่เข้มแข็ง การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน และตัวแปรแทรก คือ ความเข้มแข็งในชุมชน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 : ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุกจังหวัดสุพรรณบุรี

การพัฒนาข้อสมมติฐานของการวิจัย

นโยบายของรัฐเชิงรุก (Proactive Governance Polices) หมายถึง การที่หน่วยงานของรัฐมีการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง มีนโยบายในการกระจายอำนาจในการจัดการ งบประมาณ และการคลัง จากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคลงสู่ท้องถิ่นอันจะส่งผลให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะดึงดูดและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นและชุมชนของตนเอง ให้ความสำคัญและให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยว ควบคุมคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว เอาใจใส่ดูแลจำนวนและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งสามารถวัดได้จากมีการสนับสนุนให้แสดงความคิดเห็น ความพร้อมที่จะช่วยแก้ปัญหาในการทำงาน การรับรู้ถึงระบบสวัสดิการที่เป็นประโยชน์ ซึ่งนโยบายดังกล่าวเป็นนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการเร่งรัดพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงรุก โดยรัฐมีการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับชุมชน เร่งรัดพัฒนาฟื้นฟูมรดก และสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวใหม่ สร้างแหล่งจับจ่ายซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวโดยจะส่งเสริมบทบาทของรัฐบาล เอกชน กับชุมชนในการรักษาแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตให้อยู่ในสภาพเดิมอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับสภาพการณ์ในขณะนั้น และเหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่ โดยมุ่งสนองประโยชน์ให้กับส่วนรวม ดังนั้นหน่วยงานของรัฐควรมีนโยบาย ในการกำหนดเป้าหมายทางด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากองค์การภาครัฐมีผลโดยตรงต่อการจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่น และให้ความร่วมมือกับท้องถิ่นและชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน นำไปสู่การสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ให้มีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน สมาคมและ Jamal และ Getz (1995) กล่าวว่า การท่องเที่ยวจะแข็งแกร่งมากขึ้น เกิดจากการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐบาล ในการร่วมกันวางแผนและพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยว โดยองค์การของรัฐบาล สอดคล้องกับ Osti, Brida และ Barquet (2010) พบว่า การจัดการท่องเที่ยวถ้าได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลจะนำไปสู่ความสำเร็จของการท่องเที่ยวและชุมชนจะมีการยอมรับและรับรู้ที่ดีขึ้น ว่าการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญนำไปสู่ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและมาตรฐานที่ดีของการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงนำไปสู่ข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 : นโยบายของรัฐเชิงรุกส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้นำที่เข้มแข็ง (Aggression Leadership) หมายถึง คุณลักษณะของผู้นำชุมชนที่มีวิสัยทัศน์มองไปข้างหน้าให้ความสำคัญกับการพัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต สามารถชี้นำภายใต้ความปรารถนาของชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้นได้ และให้ชุมชนนั้น ได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน นำมาสู่ความสามารถในการแข่งขันระยะยาว พร้อมทั้งมุ่งมั่นแสวงหาวิธีการบริหารงานใหม่ ๆ อย่างไม่หยุดนิ่ง เพื่อสร้างการเติบโตอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น ผู้บริหารต้องเปิดกว้างยอมรับความคิดเห็นของคนภายในและภายนอก โดยผู้นำที่เข้มแข็งจะเป็นตัวเชื่อมและผนึกพลังชุมชนให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายเป็นวิสัยทัศน์ สามารถสร้างแรงบันดาลใจ และขวัญกำลังใจให้กับสมาชิกในชุมชน มีความอดทนต่อการพิพากษ์วิจารณ์ ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ใช้ข้อมูลความรู้ และปัญญาในการทำงานเพื่อชุมชนอย่างแท้จริง ซึ่ง ทศนีย์ ลักษณะภิกษินชัช (2551) กล่าวว่า ผู้นำที่เข้มแข็งจะทำหน้าที่เป็นผู้นำความคิดและสื่อสารความคิด ให้ชาวชุมชนเข้าใจ และบริหารวิสัยทัศน์ร่วมกัน กำหนดเป็นแผนและนโยบายของชุมชนในการจัดการกับปัญหา และจัดกิจกรรม/บริการที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาของชุมชนอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน นอกจากนี้ ผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งถือเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดนำไปสู่ความสำเร็จตาม

เป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Freddie (2005) กล่าวว่า ผู้นำที่เข้มแข็ง จะเป็นผู้ที่สามารถกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกันของสมาชิกและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีแก่สมาชิก นำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้นจึงนำไปสู่ข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 2 : ผู้นำที่เข้มแข็งส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (Community Participation) หมายถึง การที่สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมเกือบตลอดกระบวนการตั้งแต่การระดมความคิด การผลิตและการจัดจำหน่าย เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น ซึ่งหมายความรวมถึง การกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต การได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ ทำให้สมาชิกรู้สึกเป็นเจ้าของสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชนนั้น และในที่สุดชุมชนท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ซึ่งปัจจุบันนี้ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน โดยให้ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมเกือบตลอดกระบวนการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ มีการทำงานร่วมกันและรับรู้ผลประโยชน์และรับรู้ถึงความสำคัญของปัญหาต่างๆร่วมกันเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น การบริการด้านสุขภาพ, บ้านพัก, และร้านอาหาร ที่นอกเหนือไปจากการต้อนรับและมารยาทของชาวบ้านในท้องถิ่น นำไปสู่ผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น เช่น การกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่น การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน โดย Cooke (1982); Murphy (1985) ชี้ให้เห็นว่าการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการวางแผนและการพัฒนาจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ อย่างยั่งยืน โดยความยั่งยืนเกิดจากการพึ่งพาซึ่งกันและกันในชุมชน นอกจากนี้ Woodley (1993) ศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนของทะเลสาบเบเกอร์ แสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนจะเป็นพื้นฐานของความสำเร็จของการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ โดยต้องการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนในชุมชน ดังนั้นจึงนำไปสู่ข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 3 : การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

เอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรม (Culture Unique) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวนั้นมีลักษณะของ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา มีวิถีชีวิตในสถานที่ท่องเที่ยวนั้นมีวัฒนธรรมดั้งเดิม มีพื้นฐานชีวิตอย่างเดียวกัน มีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น มีองค์ประกอบของภูมิปัญญาพื้นบ้าน ได้แก่ การสร้างบ้านเรือน การประดิษฐ์ของใช้เพื่อการดำรงชีวิต ภาษาที่ใช้พูดหรือภาษาท้องถิ่น อาหารพื้นบ้านและวัฒนธรรมการกิน การแต่งกายพื้นบ้านและชุดแต่งกายในงานต่าง ๆ เครื่องดนตรีพื้นบ้าน และการประกอบอาชีพหลักในหมู่บ้าน เป็นต้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ความเข้าใจต่อสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งลักษณะของเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรม เป็นลักษณะของรูปแบบของวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน หรือแบบอย่างของการดำรงชีวิตของชุมชนนั้นๆ เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะอาหาร พิธีกรรมสถานที่ต่าง ๆ ซึ่ง สุพรรณนา หัศภาค (2545) ศึกษาปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวคือ ปัจจัยทางด้านความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น ปัจจัยรองลงมาคือปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายต่ำตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของ เพ็ญแข แสงแก้ว (2540)

ศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกประทับใจเป็นอย่างมากต่อศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีไทย ความเป็นมิตรไมตรีของคนไทย และอาหารไทย ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรม ได้รับความนิยมน่าขึ้นในปัจจุบัน และนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการกระจายรายได้แก่ประชาชนในท้องถิ่น (Kinnaird & Hall, 1994) ดังนั้นจึงนำไปสู่ข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 4 : ความมีเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ความเข้มแข็งในชุมชน (Community Concentration) หมายถึง การที่สมาชิกในชุมชนร่วมกันในการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว มีความสามัคคี ประองตองกัน มีการร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีการร่วมมือในด้านความคิดริเริ่มและการวางแผนตัดสินใจดำเนินการติดตามการดำเนินงานทางด้านการท่องเที่ยว พร้อมทั้งช่วยกันผลักดันให้การท่องเที่ยว ได้รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพของชุมชนในการพัฒนา ซึ่งความเข้มแข็งของชุมชนขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งขององค์กรประชาชน ความเข้มแข็งในชุมชนจะเป็นลักษณะของชุมชนที่มีขีดความสามารถในการจัดการปัญหาของตนเองได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง บนพื้นฐานวัฒนธรรม ความเชื่อ คุณค่าดั้งเดิม ศาสนา และเศรษฐกิจชุมชนที่พึ่งพาอาศัยกันและกัน โดยชุมชนนั้นได้มีการใช้ศักยภาพของตนเองเข้าคลี่คลายและจัดการกับปัญหาได้ด้วยตนเองภายใต้ความร่วมมือและสนับสนุนจากองค์กรภายนอก นอกจากนี้ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนควรมุ่งเน้นให้มีวัฒนธรรมและอุดมการณ์ในทิศทางเดียวกัน โดยกล่าวว่า ความเข้มแข็งของชุมชน คือ สภาพของชุมชนที่มีศักยภาพในการร่วมมือ พึ่งพาอาศัยในกิจกรรมต่างๆ สามารถควบคุมและจัดการแก้ไขปัญหาได้ โดยอาศัยความรู้และกลไกของชุมชน ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ สร้างภูมิปัญญาของตนเองในด้านต่าง ๆ โดย ชูสิทธิ์ ชูชาติ (2543) กล่าวว่าความเข้มแข็งของชุมชน เป็นปัจจัยสนับสนุนการปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน และองค์ประกอบภายนอกหลายประการ ซึ่งการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน จะอาศัยปัจจัยพื้นฐานการผลิตควบคู่กับการพัฒนาระบบความคิด มีการปรับตัวให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาเดิม หรือยกระดับภูมิปัญญาให้สูงขึ้น แต่มีใช้การละทิ้งหรือทำลายภูมิปัญญาเดิม จะนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงนำไปสู่ข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 5a : ความเข้มแข็งในชุมชนเป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่าง นโยบายของรัฐเชิงรุกที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

สมมติฐานที่ 5b : ความเข้มแข็งในชุมชนเป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่าง ความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

สมมติฐานที่ 5c : ความเข้มแข็งในชุมชนเป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่าง การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

สมมติฐานที่ 5d : ความเข้มแข็งในชุมชนเป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่าง การมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้วิธีแบบผสมผสาน (Mixed Method) ที่เป็นแบบ Concurrent Using Multilevel Sample โดยเก็บข้อมูลเป็น 2 ระยะในระดับที่ต่างกัน โดยเริ่มสำรวจข้อมูลในเชิงปริมาณในระยะแรก เป็นแบบสอบถามจากประชาชนในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุกจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 13,972 คน (เทศบาลตำบลสามชุก, 2557) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างพิจารณาตามความสะดวก (Convenience Sampling) และกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน (Yamane, 1973) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 389 คน

และในระยะที่สอง เป็นการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้รายละเอียดที่ชัดเจนและเฉพาะมากขึ้น โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่ม ผู้นำชุมชน ภาคธุรกิจ (สมาคมการท่องเที่ยว) นายกเทศมนตรีอำเภอสามชุก ตัวแทนของรัฐบาล (ผู้อำนวยการการท่องเที่ยว) และนักวิชาการด้านการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามวิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีเชิงปริมาณ

1) ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มประชาชนในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก สุพรรณบุรี จำนวน 13,972 คน (เทศบาลตำบลสามชุก, 2557)

2) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 389 คน โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามาเน (Yamane, 1973)

วิธีเชิงคุณภาพ

1) กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้นำชุมชน ภาคธุรกิจ (สมาคมการท่องเที่ยว) นายกเทศมนตรีอำเภอสามชุก ตัวแทนของรัฐบาล (ผู้อำนวยการการท่องเที่ยว) และนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 5 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (In-depth Interview) ซึ่งได้สร้างตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) นำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (Try-out) กับ วัดป่าเลไลยก์ หอคอยบรรหาร-แจ่มใส จำนวน 30 ชุดแรก เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (Cronbach, 1974) ในการศึกษาครั้งนี้ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.85-0.92 (Cohen, 1983) และความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) การศึกษาครั้งนี้ค่า Factor loading เท่ากับ 0.62-0.89 (Carlo & Randall, 2002)

2) การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discriminated Power) โดยใช้เทคนิค Item – Total Correlation โดยค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.628 – 0.896

3) การตรวจสอบการไม่มีความลำเอียง (Non-response Bias) ซึ่งในการศึกษานี้ผลลัพธ์จากการทดสอบข้อมูลสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน (Armstrong & Overton, 1997)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีเชิงปริมาณ

1) ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนประชากร พร้อมกับตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของเครื่องมือ

2) ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ความเป็นไปได้และบริบทชุมชน ตลาตร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี และทำความเข้าใจกับประชาชนในชุมชน พร้อมกับแจกแบบสอบถาม หลังจากนั้นผู้ตอบแบบสอบถามก็จะทำการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

3) เมื่อได้รับแบบสอบถามครบแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ซึ่งปรากฏว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ครบถ้วนของการตอบ ทั้งจำนวน 389 ฉบับ รวมระยะเวลาในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล 60 วัน

4) นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลและแปรผลต่อไป

วิธีเชิงคุณภาพ

1) ผู้วิจัยลงพื้นที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ใช้วิธีการเชิง 1) ผู้นำชุมชน 2) ภาคธุรกิจ (สมาคมการท่องเที่ยว) 3) นายกเทศมนตรีอำเภอสามชุก 4) ตัวแทนของรัฐบาล (ผู้อำนวยการท่องเที่ยว) และ 5) นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว พร้อมกับการเข้าไปสังเกตการณ์กิจกรรมในวิถีชีวิตของชุมชนทั้งแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม

2) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และใช้วิธีการถ่ายภาพ/บันทึกเสียง หรือจดบันทึกตามความเหมาะสม ประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย โดยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นราย ๆ ไปจนกระทั่งครบตามจำนวน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลที่ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discriminate Power) โดยใช้เทคนิค Item – total Correlation และการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient Method) ตามวิธีของตามวิธีของครอนบาค (Cronbach Method)

3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบคุณลักษณะของตัวแปร โดยหาค่า Variance Inflation Factors (VIF)

4) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ทดสอบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาตร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเขียนเป็นสมการ ได้ดังนี้

$$TS = \alpha_1 + \beta_1 PG + \beta_2 AL + \beta_3 CP + \beta_4 CU + \epsilon_1$$

$$TS = \alpha_2 + \beta_5 PG + \beta_6 AL + \beta_7 CP + \beta_8 CU + \beta_9 CC + \beta_{10}(PG \times CC) + \beta_{11}(AL \times CC) + \beta_{12}(CP \times CC) + \beta_{13}(CU \times CC) + \epsilon_2$$

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อสร้างข้อสรุป โดยการถ่ายทอดคำต่อคำเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาโดยละเอียด (Micro Analysis) ตามหลักการและเหตุผลในทางวิชาการ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในเป็นหัวข้อลักษณะพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 การทดสอบผลกระทบสัมประสิทธิ์ถดถอยกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ ของการท่องเที่ยวในชุมชน	ความสำเร็จของการท่องเที่ยว ในชุมชน		t	p-value
	สัมประสิทธิ์ ถดถอย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	2.499E-16	0.040	0.000	1.000
นโยบายของรัฐเชิงรุก (PG)	-0.129	0.051	-2.516	0.012**
ผู้นำที่เข้มแข็ง (AL)	0.063	0.059	1.054	0.292
การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (CP)	0.126	0.060	2.107	0.036**
เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (CU)	0.480	0.060	8.034	0.000***

F = 56.447 p = 0.000 AdjR² = 0.358

p<.05, *p<.01, ^a Beta coefficients with standard errors in parenthesis.

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นโยบายของรัฐเชิงรุก (PG) ส่งผลกระทบต่อเชิงลบกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) ($\beta_1 = -0.12$, $p < 0.05$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรีไม่ได้มีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามามีบทบาทในการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว เร่งรัดพัฒนาพื้นที่ฟูมฟัก และเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุม ปรึกษาหารือระหว่างผู้รับผิดชอบกับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้มีความเข้าใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกันของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดสามชุก โดยมีความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยตัวเอง **ดังนั้นจึงปฏิเสธข้อสมมติฐานที่ 1** ในทางกลับกัน ผู้นำที่เข้มแข็ง (AL) ไม่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) ($\beta_2 = 0.06$, $p > 0.10$) แสดงให้เห็นว่าผู้นำชุมชนของท่านไม่ได้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการที่ดี ไม่มีวิสัยทัศน์ ไม่กล้าคิด กล้าทำ และไม่มีบารมี และไม่ได้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการริเริ่มจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ที่จะทำให้เกิดการรวมตัวของประชาชนในชุมชนในการนำมาสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี **ดังนั้นจึงปฏิเสธข้อสมมติฐานที่ 2** อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (CP) ส่งผลกระทบต่อเชิงบวกกับความสำเร็จ

ของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) ($\beta_3 = 0.12, p < 0.05$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี มีจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของ รู้สึกหวงแหนและมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดสามชุกให้มีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในทุกขั้นตอนและชี้ให้เห็นถึงผลดีของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดสามชุกว่าผลประโยชน์นั้นชุมชนได้รับประโยชน์ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี **ดังนั้นจึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ 3** นอกจากนี้ เอกลักษณะทางวัฒนธรรม (CU) ส่งผลกระทบต่อเชิงบวกกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) ($\beta_4 = 0.48, p < 0.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี แสดงให้เห็นว่าชุมชนมุ่งเน้นการบริหารจัดการโดยมีการเชื่อมโยงมรดกทางวัฒนธรรม วิธีการดำรงชีวิต ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งมีเอกลักษณ์เฉพาะ โดยมุ่งเน้นการจรรโลงและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสร้างองค์ความรู้ในด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและการจัดการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน **ดังนั้นจึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ 4**

ตารางที่ 2 การทดสอบความเป็นตัวแปรแทรก คือ ความเข้มแข็งในชุมชนที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน	ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน		t	p-value
	สัมประสิทธิ์ถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	0.010	0.043	0.246	0.806
นโยบายของรัฐเชิงรุก (PG)	-0.142	0.054	-2.618	0.009***
ผู้นำที่เข้มแข็ง (AL)	0.007	0.062	0.112	0.911
การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (CP)	0.078	0.065	1.210	0.227
เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (CU)	0.441	0.061	7.259	0.000***
ความเข้มแข็งในชุมชน (CC)	0.222	0.049	4.555	0.000***
(PG*CC)	0.134	0.048	2.759	0.006***
(AL*CC)	-0.036	0.057	-0.642	0.521*
(CP*CC)	-0.003	0.063	-0.051	0.960
(CU*CC)	-0.009	0.054	-0.176	0.860

F = 31.091 p = 0.000 AdjR² = 0.406

*p<.10, ***p<.01, ^a Beta coefficients with standard errors in parenthesis.

จากตารางที่ 2 พบว่า ความเป็นตัวแปรแทรก คือ ความเข้มแข็งในชุมชนที่เป็นปัจจัยสนับสนุนระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จากผลการวิจัย พบว่า ความเข้มแข็งในชุมชน (CC) เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบเชิงบวกระหว่างนโยบายของรัฐเชิงรุก (PG) และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) ($\beta_{10} = 0.13, p < 0.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนมีการร่วมกันบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง เกิดการ

พึ่งพาตนเองของสมาชิกและชุมชน ซึ่งถือเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้รับผิดชอบกับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้มีความเข้าใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน **ดังนั้นจึงยอมรับข้อสมมติฐานที่ 5a** ในทางกลับกันความเข้มแข็งในชุมชน (CC) เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบเชิงลบระหว่างผู้นำที่เข้มแข็ง (AL) และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) ($\beta_{11} = -0.03, p < 0.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนไม่มีการร่วมกันบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ในการสนับสนุน ผู้นำชุมชนให้สามารถริเริ่มจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสามารถประสานงานเพื่อให้เกิดการสนับสนุนในด้านวิชาการและงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ อีกทั้งไม่ได้มีการประสานงานกันระหว่างสมาชิกกับผู้นำชุมชน อย่างไรก็ตาม ความเข้มแข็งในชุมชน (CC) ไม่เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (CP) และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) ($\beta_{12} = -0.00, p > 0.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนไม่ได้เป็นผู้มีความรู้และภูมิปัญญา ทำให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดสามชุกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีความยั่งยืน เช่นเดียวกับความเข้มแข็งในชุมชน (CC) ไม่เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (CU) และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) ($\beta_{13} = -0.00, p > 0.10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนไม่มีรูปแบบการดำเนินงานที่สามารถขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการที่จะตระหนักถึงคุณค่าและให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่น ใส่ใจต่อกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน **ดังนั้นจึงปฏิเสธข้อสมมติฐานที่ 5b, 5c และ 5d**

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นโยบายของรัฐเชิงรุก (PG) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) แสดงให้เห็นว่าชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรีไม่ได้มีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามามีบทบาทในการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว เร่งรัดพัฒนาฟื้นฟูมรดก และไม่ได้มีความต้องการให้ภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้รับผิดชอบกับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้มีความเข้าใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกันของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยคนในชุมชนมีความต้องการที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภาวิดา รังษี (2550) พบว่า ในการจัดกิจกรรมการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยมีองค์การภาครัฐและเอกชนคอยหนุนเสริม มีจุดอ่อน คือ ชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐขาดการประสานงานกันเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน ดังนั้นองค์กรภาครัฐจึงต้องทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐกับชุมชนในรูปแบบทวิภาคีเพื่อถ่วงดุลอำนาจรัฐ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายจากเบื้องล่างเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติมากที่สุด นอกจากนี้ในอดีตที่ผ่านมาของการดำเนินกิจกรรมของชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถดำรงอยู่ได้และแก้ปัญหาในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้ระดับหนึ่ง จึงทำให้ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่เห็นคุณค่า ความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับจากภาครัฐในการ

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จะเห็นเพียงแต่ประโยชน์ของตนเอง ทั้งนี้นโยบายการบริหารภาครัฐบาล อาจทำให้มีการสั่งการที่ไม่ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในชุมชนเกิดความไม่เข้าใจ ไม่อยากให้องค์กรของรัฐเข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรีเห็นว่าภายในชุมชนเองมีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาตัวเองได้ อีกทั้งชุมชนยังมีความเกาะเกี่ยวเหนียวแน่นทางวัฒนธรรม ระบบคุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ รวมทั้งอุดมการณ์เพื่อแก้ปัญหาอย่างแท้จริง การพิจารณาปัญหาของคนในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ใช้ระบบคุณธรรมในการตัดสินใจด้วยความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน โดยไม่มีความขัดแย้งเกิดขึ้นแต่อย่างใด สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่เอื้อให้ชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรีมีศักยภาพและมีความศรัทธาเกิดขึ้นในกลุ่มของชุมชนเอง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความสำเร็จของคนในชุมชนมิได้ขึ้นอยู่กับภาครัฐหรือการวางแผนโดยรัฐ แต่ความสำเร็จนั้นอยู่ที่ประชาชนในชุมชนต้องการมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการชุมชน เน้นการทำงานในรูปกลุ่มหรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์การเข้าร่วมอย่างชัดเจน ซึ่งประชาชนในชุมชนจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จ ซึ่งไม่ได้เกิดจากนโยบายของภาครัฐ ดังนั้นนโยบายของรัฐเชิงรุก จึงไม่มีผลต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ในอีกด้านหนึ่ง ผู้นำที่เข้มแข็ง (AL) ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) แสดงให้เห็นว่าผู้นำชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่ได้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดการที่ดี ไม่มีวิสัยทัศน์ ไม่กล้าคิด กล้าทำ ไม่มีบารมี และไม่ได้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการริเริ่มจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ในการที่จะทำให้เกิดการรวมตัวของประชาชนในชุมชนที่จะนำมาสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดย สุประดิษฐ์ อยู่คง (2551) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้นำที่จะทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ 1) ผู้นำต้องเป็นนักเผด็จการ หมายถึง ผู้บริหารสามารถจะสั่งการได้อย่างเด็ดขาด ผลผลิตที่ได้มาส่วนใหญ่จะมาด้วยปริมาณ ส่วนเรื่องคุณภาพที่จะดีในช่วงแรก ๆ หากผู้นำสามารถสอดส่องดูแลอยู่ตลอดเวลา ผลผลิตก็อาจจะมีทั้งปริมาณและคุณภาพที่ดีตามไปด้วย 2) ผู้นำต้องเป็นนักพัฒนา ผู้นำประเภทนี้จะต้องมีผู้ร่วมงานที่รู้จักสามารถสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ ตลอดเวลา 3) ผู้นำต้องเป็นนักบริหาร ผู้นำประเภทนี้จะใช้การทำงานด้วยวิธีใหม่ ๆ เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ร่วมแสดงความคิดเห็นแม้กระทั่งในการวางนโยบายต่าง ๆ การทำงานโดยทั่วไปจึงเป็นไปในลักษณะประชาธิปไตย ผู้ร่วมงานจะต้องเป็นผู้มีคุณภาพเพียงพอ สามารถตอบสนองการทำงานในระบบใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี 4) ผู้นำต้องเป็นนักเผด็จการอย่างมีศิลปะ ผู้นำประเภทนี้เป็นนักพูดที่เฉลียวฉลาด จะใช้การพูดเป็นการชักชวนให้เกิดการทำงานด้วยความเต็มใจ มีการเสนอแนะและหวานล่อมให้เห็นคล้อยตามไปโดยปริยาย ดังนั้น กล่าวโดยสรุป ในส่วนของชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่ได้มีสิ่งเหล่านี้ จึงทำให้ปัจจัยด้านผู้นำที่เข้มแข็งไม่ได้นำไปสู่ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (CP) มีผลกระทบต่อเชิงบวกกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) สอดคล้องกับการศึกษาของ พจนารถ กริ่งไกร (2545) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม โดยมีเป้าหมายที่สำคัญของการจัดการท่องเที่ยวคือการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า การที่กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในชุมชน มาร่วมมือกันทำงาน ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว จะก่อให้เกิดการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และ นอกจากนี้ เพ็ญศรี ม้าแก้ว (2551) ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนแม่บทชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วมของหมู่บ้านหนองหม้อ ตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย พบว่า กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในทุกขั้นตอนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนใน

ชุมชนสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของชุมชน โดยสะท้อนออกมาในรูปแบบของแผนแม่บทชุมชนและผลักดันให้เป็นแผนพัฒนาในระดับตำบลได้ในที่สุดซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้และมีภูมิคุ้มกันที่พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลง นำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน ดังนั้น การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน มีจึงส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

นอกจากนี้ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (CU) มีผลกระทบต่อเชิงบวกกับความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) แสดงให้เห็นว่าชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี มีการมุ่งเน้นการบริหารจัดการโดยมีการเชื่อมโยงมรดกทางวัฒนธรรม วิถีการดำรงชีวิต ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งมีเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อมรา อินทรจักร (2550) ซึ่งพบว่าความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนเกิดจากชุมชนมีจุดแข็งด้านเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตชนเผ่า อาทิ การเข้าถึงวิถีชีวิตวัฒนธรรมของชาวบ้าน เน้นการให้บริการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงทางวัฒนธรรม การแต่งกายและภาษาพูด นอกจากนี้ สิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เน้นความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรม (พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์, 2549) สอดคล้องกับ อัจฉรา หลาวทอง (2550) ยังพบว่า สิ่งดึงดูดใจและจุดขายด้านการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาและผลิตภัณฑ์ด้านหัตถกรรมพื้นบ้านและเลือกซื้อหาจับจ่ายผลิตภัณฑ์ของฝากและของที่ระลึกพื้นบ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ ประพัทธ์ชัย ไชยนอก (2553) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พบว่า สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว คือ ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และสถานที่สำคัญต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์ซึ่งมีประวัติความเป็นมาที่เก่าแก่ ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นพลังความสามารถในการพัฒนาทางการท่องเที่ยว เนื่องจากเกิดขึ้นจากธรรมชาติของคนในชุมชน นำมาสู่การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผิดชอบ รวมทั้งการพัฒนาและการประสานความร่วมมือแบบพหุนานำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนอย่างยั่งยืน

ความเป็นตัวแปรแทรก คือ ความเข้มแข็งในชุมชนที่เป็นปัจจัยสนับสนุนระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จากผลการวิจัย พบว่า ความเข้มแข็งในชุมชน (CC) เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบต่อเชิงบวกระหว่างนโยบายของรัฐเชิงรุก (PG) และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนของตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี มีการร่วมกันบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง เกิดการพึ่งพาตนเองของสมาชิกและชุมชน อีกทั้งได้รับการสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุม ปรึกษาหารือระหว่างผู้รับผิดชอบกับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้มีความเข้าใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงทำให้เป็นการเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในชุมชนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ อัจฉรา หลาวทอง (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยวในชุมชน ได้แก่ ความเข้มแข็ง ความสามารถพึ่งตนเองและร่วมมือของชุมชนที่จะเป็นปัจจัยสนับสนุน งบประมาณการลงทุนและการสนับสนุนของภาครัฐนำไปสู่การสร้างรายได้ และผลประโยชน์ตอบแทน นอกจากนี้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับหน่วยงานภาครัฐเพื่อให้เกิดความสำเร็จ ได้แก่

- 1) การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว
- 2) หน่วยงานภาครัฐร่วมเป็นหุ้นส่วนกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และ
- 3) บุคลากรหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ทั้งประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านให้เป็นเครือข่าย ดังนั้นความเข้มแข็ง

ในชุมชนที่เป็นปัจจัยสนับสนุนระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนของตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

ในทางกลับกันความเข้มแข็งในชุมชน (CC) เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบเชิงลบระหว่างผู้นำที่เข้มแข็ง (AL) และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนไม่มีการร่วมกันบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ในการที่จะสนับสนุน ผู้นำชุมชนให้สามารถริเริ่มจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสามารถประสานงานเพื่อให้เกิดการสนับสนุนในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยสมหมาย ทองขาว (2551) กล่าวว่า การมีผู้นำที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม จะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จ อีกทั้งการที่ผู้นำและสมาชิกมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีประกอบด้วยการมีรายได้ดี มีเงินออม มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงานของกลุ่ม ไม่ได้เป็นปัจจัยสนับสนุนผู้นำที่มีอิทธิพลและใช้อิทธิพลนั้น ให้คนทำตามเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น กล่าวโดยสรุปความเข้มแข็งในชุมชนจึงเป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบเชิงลบระหว่างผู้นำที่เข้มแข็งและความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

อย่างไรก็ตาม ความเข้มแข็งในชุมชน (CC) ไม่เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (CP) และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) โดย บุญอนันต์ พิณภัทรชัย และ พลาวรรณ คำพรรณ (2549) กล่าวว่า ดัชนีวัดความเข้มแข็งของชุมชนประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามัคคีและการให้ความร่วมมือของสมาชิกชุมชน 2) ผลงานและการดำเนินงานของกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน 3) วิธีการบริหารกลุ่มที่ได้มาตรฐานและโปร่งใส 4) ความสามารถและพลังในการแก้ปัญหา 5) แนวทางการพัฒนาชุมชนหรือการแก้ไขปัญหาภายในชุมชน โดยองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ความสามัคคีและผลงานของกลุ่ม ไม่มีนัยสำคัญในการกำหนดความเป็นอยู่ที่ดีรวมของชุมชน ดังนั้นแสดงให้เห็นว่า การที่สมาชิกในชุมชนมีความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนได้โดย มีความสามารถพึ่งตนเองได้ มีการรวมตัวขององค์กรประชาชน ไม่ได้เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

เช่นเดียวกับความเข้มแข็งในชุมชน (CC) ไม่เป็นปัจจัยสนับสนุนผลกระทบระหว่างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (CU) และความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน (TS) แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในชุมชนไม่มีรูปแบบการดำเนินงานที่สามารถขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการที่จะตระหนักถึงคุณค่าและให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นนอกจากนี้ ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนไม่ได้เกิดจากการที่สมาชิกในชุมชน ร่วมกันในการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว มีความสามัคคีปรองดองกัน มีการร่วมไม้ร่วมมือในการทำงาน มีการร่วมมือในด้านความคิดริเริ่มและการวางแผนตัดสินใจ ดำเนินการติดตามการดำเนินงานทางด้านการท่องเที่ยว ที่เป็นการสร้างเอกลักษณ์ของสังคมเพื่อการพัฒนาซึ่งความเข้มแข็งในชุมชนนี้เองจึงไม่ได้เป็นปัจจัยที่ชี้นำหรือกระตุ้นให้เกิดกระบวนการทำให้ชุมชนก้าวไปสู่ความสำเร็จ แต่ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกิดจากการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสม คือ 1) การส่งเสริมทางการตลาด 2) การสร้างเครือข่ายพันธมิตร และประสานงานระหว่างหน่วยงานผู้ประกอบการและองค์กรที่เกี่ยวข้อง 3) การพัฒนาศักยภาพชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางการท่องเที่ยว 4) การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนการส่งเสริมเพื่อให้เกิดแนวทางการปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จได้อย่างแท้จริง (อมรา อินทรจักร, 2550)

ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นชุมชนที่มีจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของ รู้สึกหวงแหนและมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดสามชุกให้มีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในทุกขั้นตอน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลดีของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากแหล่งท่องเที่ยวที่ชุมชนได้รับประโยชน์ร่วมกัน และนอกจากนี้ ชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ยังให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตลาดสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี อย่างยั่งยืนต่อไป

ผลลัพธ์วิธีเชิงคุณภาพสำหรับแนวทางในการดำเนินธุรกิจของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

แนวทางสำหรับการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ชุมชนมีทางเลือกสำหรับความมั่นคงในอนาคตและมีรายได้ในการดำรงชีพเพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัวซึ่งใช้กระบวนการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีคุณภาพนำไปสู่ความมั่นคงระยะยาวต่อไปในอนาคต และเป็นการสร้างศักยภาพนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน โดยคำนึงถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ควรมีแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงภาพลักษณ์ในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ผู้ประกอบการร้านค้าแต่ละร้านควรนำเสนอความโดดเด่นของสินค้าและความเก่าแก่ของตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้เป็นที่ประทับใจแก่สายตาของนักท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการค้นหาจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง เพื่อสร้างความน่าสนใจให้ชุมชน เกี่ยวกับวิถีชีวิตวัฒนธรรม โดยทำให้มีเสน่ห์ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเดินชมตลาด ซื้อของฝากของที่ระลึก อีกทั้งมุ่งส่งเสริม และดำรงไว้ซึ่งสถาปัตยกรรมของอาคารบ้านเรือนในตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ให้คงไว้เป็นที่อยู่อาศัยที่เก่าแก่ซึ่งล้อมรอบด้วยบรรยากาศของบ้านเรือน ให้เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาชมอาคารบ้านเรือนที่เต็มไปด้วยบรรยากาศของประวัติศาสตร์และชวนชิมอาหารที่อร่อยถูกปาก และร้านของฝากอีกมากมาย ดังนั้นชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ควรอนุรักษ์อาคารบ้านเรือนเก่าแก่เอาไว้ และชุมชนอาจมีการจัดกิจกรรม "เปิดบ้าน เปิดชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว และแหล่งเรียนรู้อย่างเป็นทางการ โดยมีการจัดตั้งกลุ่มพ่อค้า/ผู้ประกอบการในตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี และอบรมสมาชิกในกลุ่มเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งเสริมสร้างความร่วมมือกับพันธมิตรทางวิชาการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของชุมชน โดยการจัดปรับระดับโครงสร้างการทำงาน มีการระดมความคิดแบบมีส่วนร่วมจากภาคีต่าง ๆ มีการจัดอบรมพัฒนาศักยภาพผู้นำ/คณะกรรมการในการบริหารจัดการและมีการทำงานแบบมีส่วนร่วม

นอกจากนี้ ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ควรมีการสร้างหรือผลิตสินค้าที่ทำจากชุมชนในท้องถิ่น เช่น สินค้า OTOP อาหาร ขนม และมีการสาธิตหรือแสดงการประกอบอาหารให้เห็นเพื่อความสดใหม่และบ่งบอกถึงความเป็นตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี มุ่งเน้นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ทั้งในด้านคุณภาพสินค้า ราคา สินค้า มาตรฐานของสินค้า ความสะอาดสบายของพื้นที่ บรรยากาศ และการบริการ ของชาวชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก อาหารของชาวชุมชนควรทำให้มีชื่อเสียงลือนามถึงความอร่อยและเป็นอาหารจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ทำได้ยาก อีกทั้งควรมุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึกประชาชนในชุมชน ให้มีจิตสำนึกรักบ้านเกิดเมืองนอนและการค้าขายควรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ไม่เอาเปรียบลูกค้า มีอัธยาศัยที่ดีต่อลูกค้าที่มาซื้อสินค้า ไม่คดโกงราคาสินค้าจากลูกค้า มีการจัดระเบียบการขายสินค้าให้มีราคาที่เป็นมาตรฐาน มีคุณภาพ สะอาด ปลอดภัย และมีการตกแต่งตัวทัศน์ของสะพานสามชุกให้มีความสวยงามและดึงดูดนักท่องเที่ยว และอนุรักษ์ความเป็นตลาดร้อยปีสามชุกไว้ตลอดไป

ยิ่งไปกว่านั้น ภายในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ควรมีการจัดสถานที่สำหรับอำนวยความสะดวก อาทิ ที่นั่งพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยว จัดพื้นที่ทิ้งขยะ และห้องน้ำ อีกทั้งควรเพิ่มบริการสำหรับคนชราและคนพิการ มีการขยายพื้นที่จอดรถ เนื่องจากในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือวันนักชดถุภักษ์ มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทำให้แออัด และประชาชนในชุมชนตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ควรช่วยกันร้านค้าให้มีความสะอาดเรียบร้อย คอยเป็นหูเป็นตาไม่ให้มีฉวยเข้ามาก่อนเหตุ และอนุรักษ์ความเก่าแก่ของตลาดไม่ให้เสื่อมหายไปตามกาลเวลา โดยให้ประชาชนชาวบ้านในตลาดมีส่วนร่วมในการพัฒนา ช่วยกันดูแลทะนุบำรุงอาคารบ้านเรือนให้คงสภาพไม่ผุพัง พัฒนาอาหารและสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของตลาดให้เป็นที่รู้จักกับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี

อย่างไรก็ตาม ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ควรมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยไม่ให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวกินเหล้า สูบบุหรี่ และเดินตามตลาดส่งเสียงดัง เอะอะโวยวายภายในตลาด นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยว โดยจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวของตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี อย่างต่อเนื่อง เช่น การประชาสัมพันธ์จัดกิจกรรมประจำเดือน ประจำปี เช่น เทศกาลอาหาร เป็นต้น และควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เช่น การประชาสัมพันธ์ลง Internet และผ่านสื่อโทรทัศน์ และการบอกต่อ ๆ กันไป ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในตลาด ยิ่งไปกว่านั้น ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรม เทศกาลงานของตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เช่น เทศกาลอร่อยดีที่สามชุก โดยเป็นการกินฟรีทั้งตลาดที่เรียกว่า บุฟเฟ่ต์ที่ใหญ่ที่สุด เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยว และเกิดความประทับใจ และให้กลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกครั้ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ นักท่องเที่ยวมีจำนวนน้อยทำให้การค้าขายซบเซา ซึ่งเป็นบางช่วงเวลาดังนั้นหน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรเข้ามาดูแล

1.2 ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรีมีบ้านเรือนอาคารไม้เก่าแก่ มีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ดังนั้นประชาชนภายในชุมชนควรดำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตลาด

1.3 ตลาดร้อยปีสามชุก ควรมีการจัดระเบียบการขายสินค้า โดยราคาอาหาร และสินค้าไม่ควรมีราคาแพงเกินจริง ควรกำหนดให้เป็นมาตรฐาน

1.4 หน่วยงานภาครัฐ องค์กรท้องถิ่น จังหวัดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรสร้างความร่วมมือกับบริษัทนำเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2.2 ควรมีการวิจัยผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงชุมชนต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.3 ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการดำเนินงานของกลุ่มการท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาในด้านนโยบายของรัฐ, ผู้นำที่เข้มแข็ง, การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและอัตลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรม เพื่อใช้เปรียบเทียบและเป็นแนวทางในการดำเนินการของกลุ่มการท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ

รายการอ้างอิง

- ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2543). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- เทศบาลตำบลสามชุก. (2557). *รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2557*.
- ทัศนีย์ ลักขณาภิกษณชัช. (2551). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครูในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี เขตภาคกลาง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี).
- บุญอนันต์ พินัยทรัพย์ และพลาวรรณ คำพรรณ. (2549). *โครงการศึกษาชุมชนเข้มแข็ง กระบวนการสร้างสรรค์คืนพลังสู่ชุมชน: หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประพัทธ์ชัย ไชยนอก. (2553). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาบ้านด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- พจนารถ กริ่งไกร. (2545). *การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม: กรณีศึกษาตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย*. (ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันราชภัฏเชียงใหม่).
- พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์. (2549). *ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดนครศรีธรรมราชในมุมมองของนักท่องเที่ยว*. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์).
- เพ็ญแข แสงแก้ว. (2540). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ฟีนีเพลบิง.
- เพ็ญศรี ม้าแก้ว. (2551). *การพัฒนาแผนแม่บทชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วมของหมู่บ้านหนองหม้อตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).
- ภาวิดา รังษี. (2550). *ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา บ้านแม่กำปอง กิ่งอำเภอดอน จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุวดี นิรัตน์ตระกูล. (2544). *การท่องเที่ยวชุมชน: LIFE-SEEING VS SIGHTSEEING*. *จุลสารการท่องเที่ยว*. 20(2): เมษายน - มิถุนายน, 5-9.
- สุประดิษฐ์ อยู่คง. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานในโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของตำบลพังราด อำเภอแกลง จังหวัดระยอง*. ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพรรณนา หัตถภาค. (2545). *ปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมหมาย ทองขาว. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน บ้านโงกน้ำ ตำบลนาขยาด อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- อัจฉรา หลาวทอง. (2550). *การศึกษาแนวทางการจัดการทางการตลาดของวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้*. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อมรา อินทรจักร. (2550). *ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชน บ้านศรีดงเย็น ตำบลด่านช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้).

- Armstrong, S. J. & Overton, T. S. (1997). Estimating Non-response Bias in Mail Surveys. *Journal of Marketing Research*. 14(3), 396 - 402.
- Carlo, G. & Randall, B. A. (2002). The Development of a Measure of Prosocial Behaviors for Late Adolescents. *Published in Journal of Youth and Adolescence*. 31(February), 35.
- Cohen, J., and Cohen, P. (1983). *Applied Multiple Regression Correlation Analysis for the Behavioral Sciences (2nd ed.)*. Hillsdale NJ: Erlbaum.
- Cooke, K. (1982). Guidelines for Socially Appropriate Tourism Development in British Columbia. *Journal of Travel Research*. 21: 22-28.
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd Ed. New York: Harper and Row.
- Freddie, A. (2005). *Leadership in Rural Areas: Breathing New Vitality into Rural Communities*. Retrieved May 23, 2005 from <http://www.socwk.utah.edu2rural/pdf/6-b.pdf>.
- Jamal, T. & Getz, D. (1995). Collaboration Theory and Community Tourism Planning. *Annals of Tourism Research*. 22(1), 186-204.
- Kinnaird, V. & Hall, C. M. (1994). *Tourism: A Gender Analysis*. New York: John Wiley and Sons.
- Murphy, P. E. (1985). *Tourism: A Community Approach*. New York: Methuen.
- Osti, L., Brida, J. G. & Barquet, A. (2010). Segmenting Resident Perceptions Towards Tourism-a Cluster Analysis with a Multinomial Logit Model of a Mountain Community. *International Journal of Tourism Research*. 12(5), 591-602.
- Woodley, A. (1993). *Tourism and Sustainable Development: The Community Perspective*. In *Tourism and Sustainable Development: Monitoring, Planning, Managing*, J.G. Nelson, R. Butler and G. Wall, eds., pp. 135-146. Dept. of Geography Publication Series No.37, University of Waterloo.
- Yamane, T. (1973). *Statistics an Introductory Analysis*. 3rd Ed. New York: Harper & Row, Publishers, Inc.